

คุณหมีตัวใหญ่ กับ วันแสนสุข

นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ คำนิยม

Chizuko Kuratomi เรื่อง

Kozo Kakimoto ภาพ สุนันท์ ลีลาผาสุข แปล

นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

ชวนคุย

เรามาดูการจัดความสัมพันธ์ระหว่างคำและภาพของหนังสือนิทานประกอบภาพสำหรับเด็ก หนังสือส่วนใหญ่มักเริ่มด้วยตัวเอก (มีคำศัพท์เรียกว่า protagonist) มีชีวิตอยู่ตรงมุมใดมุมหนึ่งของหนังสือและมีขนาดเล็กหรืออย่างน้อยก็ไม่ใหญ่ ดังเช่นภาพคุณหมีที่มุมซ้ายล่างบนรถไฟที่กำลังแล่นไปข้างหน้า ในเวลาเดียวกันเด็ก ๆ ที่กำลังมองภาพนี้และนอนฟังเสียงคุณแม่อ่านนิทานอยู่ข้าง ๆ ก็เป็นสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่มุมห้องขนาดใหญ่เช่นเดียวกัน

คราวนี้เด็ก ๆ จะสวมรอยเป็นคุณหมีเพื่อออกจากมุมห้อง (มีคำศัพท์เรียกว่า identification) และเดินทางพร้อมกับคุณหมี รูปต่อมายังคงพบคุณหมีขนาดเล็กในเมืองใหญ่ที่มีแต่กระต่ายมากมายหลายตางาน่าตกใจ แต่เด็กของเราไม่ตกใจเพราะมีแม่นอนอ่านอยู่ข้าง ๆ คือแม่ที่มีอยู่จริง คุณหมีก็ไม่ตกใจเพราะบัดนี้คุณหมีและเด็กของเราเป็นคนเดียวกันแล้ว เด็กของเราในร่างคุณหมีมีความสุขและพร้อมจะเดินไปข้างหน้าด้วยกัน

คุณหมีตัวใหญ่ได้ทำอะไรมากมาย เรื่องเล็กบ้างเรื่องใหญ่บ้าง ขนาดของคุณหมีก็แปรเปลี่ยนไปตามนั้น เทียบได้กับอีโก้ (ego) ที่ขยายตัวบ้าง หดเล็กบ้าง จนกระทั่งที่หน้าใดหน้าหนึ่งเราจะเห็นคุณหมีตัวใหญ่เบ้อเรอ

อ่านอย่างไรให้สนุก

❖ ชวนกันคิดว่าจากภาพบนหน้าปก คุณหมีกำลังทำอะไร จะเกิดเรื่องราวอะไรบ้างในนิทาน

❖ สนุกกับการอ่านไปพร้อมกับเด็กๆ อาจใช้เสียงสูงเสียงต่ำ สลับกันไปตามอารมณ์ของตัวละครที่แตกต่างกัน

❖ ชวนเด็กๆ สังเกตรายละเอียดภาพและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราว ในนิทาน เช่น เกิดอะไรขึ้น เพราะอะไรจึงเกิดเหตุการณ์นี้ เด็กๆ สังเกตจากอะไร เป็นต้น

❖ อ่านจบแล้ว คุณพ่อคุณแม่อาจชวนเด็กๆ สนุกกับ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ท้ายเล่ม

เล่มนี้ดีอย่างไร

คุณหมีกวักวักกับวันแสนสุข ช่วยพัฒนาเด็ก อย่างเป็นองค์รวมด้านต่างๆ ได้แก่

❖ **ด้านอารมณ์** เรียนรู้การแสดงออกทางอารมณ์ ได้อย่างเหมาะสม

❖ **ด้านสังคม** เรียนรู้การประนีประนอม แก้ไขปัญหา โดยไม่ใช้ความรุนแรง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

❖ **ด้านสติปัญญา** มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมท้ายเล่ม

❖ **ด้านร่างกาย** สามารถทำกิจกรรมจนสำเร็จ เรียบร้อย

คุณหมีตัวใหญ่ กับวันแสนสุข

นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ คำนิยาม
Chizuko Kuratomi เรื่อง
Kozo Kakimoto ภาพ สุนันท์ ลีลาผาสุข แปล

ที่สถานีรถไฟเล็ก ๆ ตรงตีนเขา
คุณหมิตัวใหญ่เห็นรถไฟขบวนหนึ่งจอดอยู่
จึงแอบขึ้นไปบนรถไฟขบวนนั้นอย่างเงียบ ๆ
“ช่วยพาฉันไปยังที่แสนไกลสักแห่งหน่อยนะ”

ฉีกฉีก ฉีกฉีก

รถไฟวิ่งไปเรื่อย ๆ
ข้ามภูเขาที่ปกคลุมด้วยสีเหลืองและสีแดง

ทุกครั้งที่โคลงเคลง
คุณหมิตัวใหญ่ก็ยิ่งรู้สึกร่วงมากขึ้น

เมื่อถึงสถานีปลายทาง คุณหมีตัวใหญ่ก็วิ่งเจียดขึ้นขึ้นมา
ตอนนี้เขาอยู่ในเมืองใหญ่แห่งหนึ่งที่ไม่เคยเห็นมาก่อน
ทุกอย่างดูน่าตื่นตาตื่นใจ

ถนนก็มีชาวเมืองพลุกพล่านเหมือนมืงานเทศกาล
คุณหมีตัวใหญ่มองขึ้นชมไปรอบ ๆ อยู่ครู่หนึ่ง

“โอ๊ะ! ตรงโน้นมีงานอะไรนะ มีทั้งการแสดงดนตรี
แล้วยังมีกระต่ายมากมายเดินเข้าไปในบ้านด้วย
ฉันลองเข้าไปดูบ้างดีกว่า”

คุณหมีตัวใหญ่เดินเข้าไปข้างในเงิบ ๆ
กระต่ายสวมหมวกสีขาวทรงสูงตัวหนึ่ง
พาคุณหมีไปนั่งที่โต๊ะ

หลังจากนั้นเหล่ากระต่ายก็ช่วย
กับการนำอาหารแสนโอชะมาเสิร์ฟให้คุณหมี
จามแล้วจามเล่า

คุณหมีซึ่งกำลังร้องจ๊อก ๆ
จึงมุ่งมั่นกับการกินจนลืมเรื่องอื่นไปเลย

“ขอบคุณมากครับ! อิ่มมากเลย อาหารอร่อยจริง ๆ”

คุณหมีกำลังจะออกจากร้าน แต่กระต่ายที่คาดโบแดง
พูดอะไรบางอย่างที่เร็วมากจนคุณหมีฟังไม่ออกเลย

คุณหมีจึงกล่าวขอบคุณพร้อมโค้งอย่างสุภาพ
และพยายามออกจากร้านอีกครั้ง

ทันใดนั้นกระต่ายที่คาดโบแดงก็ร้องเสียงดังขึ้นมา
กระต่ายสวมหมวกสีเขียวทรงสูงก็ทำหน้าตาน่ากลัว
แล้วยกหูโทรศัพท์ทันที เกิดอะไรขึ้นนะ...

